

ה"ה, יבואלים. י"ד בסיון תשל"ג.

לכבוד

ידידי מלכודי הי"ד לאם שליט"א
שלום וברכה וכוונ"ס

שלום נון ומחל עי. ה. האיתור והעלוב בנתינת
אלוהים. כמה סיבות עזרה, ~~ואת~~ ואף שנית
הן אפסותם לפניך בסדרן: א. דברי מאור
נחמתי לך בשלום גאון. ב. מכתבך
הלן הענין לחיות שלי ולו הספקתי
לפלוש את אנשי ודד אר"ו עד השלום.
ג. הידך מיעה את כוחותי, שידעתי את סדר
וא. מהפך עזרתי. מה גם שנצטוו עי
לדימת עזרה ולענינים שונים להשגותי בימי
הענין מן הנהל. רק עתה שני עשן עזרתי,
החלפתי עי אלה בלי כתיבה, עשני בתעודה
ולקא בעט שלום וידעתי עכתי וכל ידידי
ואנשי עמ"ש.

תורה עק אל ההמחאה להעביר אל.
והענינה עידי כ' פנים והוא בזבאי אוילר
עק דבר קדושים. יודע אני ודד כי ענין
לפלוש קרובים עזרתי. ואשים כן איהם עשתי
להתעודות לפניך ולספר עק כי מתייל אני.

בדלתי, כי אם עושי הייתי אחיו של י' פנחס
 הייתי עושה למען השלום כל מה שלשיתי, ואולי
 יולי יותר מזה. לדתיים מקשה על עובדת ה' את
 קרבן השלמה עבדתי פאנץ עפסדום למען הענין. לכן
 בק דברים של בני אדם, לקוללים מיד התעסקות
 הדבר בצב ובקדושת השלמה. מסבדי באמונים
 כי ידעו העתון והבאונותא שכן את עבדי,
 ולעאונן בזה-חוב מוסרי עמדה קר לך, המלכות
 כבוד וקר ע'הבדל ועמדת הדת על כל חלקיו.
 הכרה מנחם המלומד באה"ה יקדשתי לענין
 זה. ב"ה הוצאתי עפסדום והיות עבדך במשהו,
 אך מ' כחוק מניח עבד עושה, קרוב וטוב-עבד
 עמדה זה יודע, כי צרכי עמך מרובים ואין
 יקומץ ואו'.

בזמן "בני-ישראל", (אפלטו עם אנשי חולד,
 עם היות ה' אנטמקה והמזכיר השלום. מה
 אומר ואספיק לך, על יבולת עהדים האלי, ועבא
 בטענות כלפי יבולדים אלה, שמנה סבסם בלתי
 מוצקת הומדסה, חכמות של הדל"ה (אבדל
 בעיקרה מחוסר הכנה, אישה מופלית ובלתי
 קונסטרוקטיבית ערשה צא. לכן, אין תימה
 כי פקדתי סקולותם, ומעשיהם אינם תואמים
 תחיד דרכי מאבק מקודשים אצלנו. ~~א~~
 עא אולם עבדך אח"כ אלה — שם תמימים נשיים,
 על חובה. ~~א~~ אין יודע מה הייתי עושה במקום.

עא בהם האשם, ולא עליהם תאונותי, ואשמים אנכי
 על אחי. אלה, אשר באים אנו צבת נפש,
 ומתאקרים אנו במעל כל מיני סילול שלא כאלו
 המתקם לעמד עליהם מעלתו בעיה זו, לעפכה
 אירוף וולות קין במצתו. מי יוצא עאן עלולים
 אנו להקיד אם נחשק במצב זה, והתוצאות - מי
 ישר.

אצלתי, מתקן היות קרוב עאנשים, וההילת
 מכיר את הדעה מה צדדי, יוצא אנו ומשוכנע
 שאפשר עמדות פתרון לומר ורבות עזרה.
 תאק מזה יסודי עם אנשי הולדש "בני-ישראל"
 העצמי למסקנה, כי טוב היה לו יכולת עזלא
 איזה עמספת פאישות עניינות ומעלות עם
 בני העדה וכליה. מוכן ומצומן אנו עהרעם
 את כל כוח השפעה אצל "בני-ישראל" למצות
 פתרון. אק מוכן לעד זה חייז ערעש
 בעצמם ועלא פיסות יתר, עמסן עא קעקעו
 הבחשים בקדירה זו את העשית שכר
 הוקדח צי ודע.

זה עי לאני יכול עמדות ידע בענין
 "עליות", לכפי לספר עי "בני ישראל", עדין
 הנו יעל ~~העדות~~ בני-צלה ולא העד
 עמוע, במעל הפאנותיהם הסארות של "בני-
 ישראל" בהוצא. עדיק עמסן לאני יכול עכור
 עתה עליהם בענין עמשה בניאד ערעם (עמסן)

ואולי (בך הם מתיקשים ואלדנים) להכחיש! איני
 יודע אם אתה בקי בכל הדינים של השלח,
 ובפנייתיהם של "הני-ישראל" האלו, ולתפוס בדיון
 מקדמם בענין זה. גם בזה זה הוסיף "שמן למדורה"
 ומיידה הוא אנשי הלצה, שזה התחלש זהם כל
 וכל, ואף הפתרון בלתייהם יחס של זלזול. אפשר
 אני מאמין כי עדיין לא איחרנו את הלצה,
 ולא החמנו את ההצדקות להוציא את ישראל
 ממצרים - המעק. עשערה, טוב יהיה להוציא את
 הארץ הענין כי מידי הארמים השלימים בלשון,
 וכלומר את הענין כולו עשערה של הארמים
 ובניימ בחוץ, וזה.

באמור, עזתי לתורה וכלל לכאן. לנכנס
 לפני ולפניה של הדינה, ואפואם עם כל אלה
 לבידוד עתה את הענין מן המחקר. באמור
 לתבנית עקד את פתרון הדינה, ואם לכה
 עליה לאחרי תורה בידק.

תורה נא לי, להוציא עק מקרב ער של
 תבלית הפנים הנאה לזיכיתי. הלשון הקצרה
 שלהם בחיבתך היו עי עמוק. תקווה שלא
 נפגש ונמצא לעזרת להשתמש בהן בדברי תורה
 לעניינם המדעיים את בעד ומעניינם את הדעת.

לעק

בידידות ובהוקרה רבה

מנחם הכהן

נ.ה. שאחתי עק השלח בזה חזרה "מתננים", ולקולל שיתקבלו
 אצלם ולפניך בדיון.